

TAKDİM

Kadın-erkek aynı ruha sahiptir, insanî mahiyet ve cevher her ikisinde de aynıdır. Diğer taraftan tâli nitelikler itibariyle ikisi arasında eşitlik değil farklılık söz konusudur.

“Bana dünyanızdan kadınlar ve güzel kokular sevdirildi ve nur-ı didem salâtdır.” diyerek sevdiği şeylerin başında kadını sayan Peygamberimiz, onun içtimai hayattaki yerini “kadın erkeğin yarısıdır” diye sarahaten ve kat’i olarak tayin etmiştir.

Bu sözü Muhyiddîn-i Arabî şöyle izah ediyor: *“Resûlullah kadına muhabbet ederek onların vücudu aynasında Hakkı kemali ile müşahede etmiştir.”*

Allah’ın kadına verdiği değer, kadının, kendi yaratıcı kudretinden vasıflar taşıması, hayatın devamlılığında büyük vazife görmesi gibi, ilâhî mukadderatın aziz bir rüknü olmasındandır.

Arif kişinin kadına hürmeti, Allah’a muhabbetidir. Çünkü onda Hakk’ın pertevini, nurunu görür.

Kur'an-ı Kerim'de de: *"Biz her şeyi tek bir nefisten halk ettik ve eşini de ondan halk eyledik."* (A'râf sûresi, 189) buyrulur. Eğer erkek kadınla sâkin olmasaydı, yalnız ilâhî tecelliyata dalıp, ondan başka hiçbir şeyle sâkin olamazdı.

İslâm, kadına annelikten dolayı dünyada kimse-
nin ulaşamayacağı bir üstünlüğü vermiştir. Hz.
Mevlânâ'nın dediği gibi; *kadın Hakk'ın nurudur,
sadece sevgili değil, sanki Haliktir, mahlûk değil.*

Hz. Peygamber yaşayan Kur'an'dır. En güzel
ahlâkla yaratılmıştır. Onun hayatındaki kadınları
tanımak, onunla olan ilişkilerini öğrenmek elbette
bizler için yol gösterici bir mahiyet arz etmektedir.
Bizler, Hz. Peygamber'in hayatı boyunca kadına
ne kadar değer verdiğini, onlara son derece nazik
davrandığını, yetiştirdiğini, ticaret yapmalarına,
eğitimlerine engel olmadığını görmekteyiz.

Hz. Peygamber kendisine ve İslâmiyet'e en büyük
düşmanlık yapan Ebu'l Hikem'in adını Ebu Cehil
olarak değiştirmiş, İslâmiyet'e yapılabilecek en
büyük zararın cehalet olduğunu bu şekilde belirt-
miştir. Bu kitapta da Hz. Peygamber'in annesi Hz.
Âmine, eşi Hz. Hatice, kızı Hz. Fatma ve diğer
kızları anlatılmış, ayrıca anlaşılamayan çok evlilik
meselesine ışık tutulmuş, evliliklerinin nedenleri
anlatılmıştır.

Bu açıdan bu kitabın büyük bir hizmet vereceğine inanıyoruz.

Hz. Peygamber'in ahlâkıyla ahlâklanmak ümidiyle...

EY HADÎCE ANAMIZ

*Ey Hadîce anamız, ey çâresizler çâresi
Ey Resûl-i Kibriyâ'nın zevce vü hem sâyesi
Ehl-i beytin masdarı, mü'minlerin ser-tâcısın
Hazret-i Zehra Betûl'ün vâlid-i üftâdesi
Hazret-i Peygamber'i tasdîk eden sen ibtidâ
Servet ü sâmânını uğrunda sen ettin fedâ
Bu şeref kâfi değil mi kadrini i'lâ için
Mü'minâtın tâc ü fahrı ey ulu Hayru'n-nisâ
Ey Muhammed Mustafâ'nın pek vefâkâr zevcesi
Hazret-i şâh-ı Alî'nin sâye vü dil-dâdesi
Hem Hasan ile Hüseyin'in ber-güzide ceddesi
Şem'-i vechin dâimâ Ken'ân pervânesi'*

HZ. PEYGAMBER'İN KADINA BAKIŞI

• *“Kadınlara en iyi bir tarzda davranıp muâmelede bulununuz; çünkü onlar size sığınmış, himâye ve muhâfazanız altına girmiş kimselerdir; kendi kendileri için hiçbir (yeterliçe) sahip değildirler ve sizler onları Allah’ın bir emâneti olarak (yanınıza) almış bulunuyorsunuz. Onlara ‘Allah’ın adıyla’ belâlinden yaklaşın. Kadınlar husûsunda Allah’tan korkup çekinin ve onlara karşı en iyi bir tarzda davranıp muâmele edin! Dikkat edin! Tebliğ ettim mi?... Ey Allah’ım, sen şâhit ol!”²*

• *“Dünyâ ve dünyânın bütün nimetleri değerlidir. Ancak onun nimetleri içinde en değerlisi, sâliha kadınlardır.”³*

2 Vedâ Hutbesi.

3 Lev Tolstoy’un derlediği hadislerden, Müslim, Radâ’ 64, (1467); Nesai, Nikâh 15, (6, 69).

Lev Tolstoy, Ünlü Rus Yazarın İslâm Peygamberi ile İlgili Kayıp Risâlesi Hz. Muhammed, Rusça’dan Âzerice’ye çev. Prof. Dr. Telman Hurşidoğlu Aliyev ve Vakıf Tehmezoğlu Halilov, Âzerice’den Türkçe’ye çev. Arif Aslan, Karakutu Yayınları, İstanbul, 2005, s. 34.

- “Siz iffetli (namuslu) olunuz ki, hanımlarınız da iffetli olsunlar.”⁴ (Taberânî)
- “Siz kadınların evinizde ev işlerini yaparken çektiğiniz sıkıntı, inşallah Allah yolunda savaşanların sevâbına denk sayılır.”⁵ (Ebû Ya’lâ)
- “Allah kadınlarınız hakkında hayırlı olmanızı tavsiye eder. Çünkü onlar, anneleriniz, kızlarınız, teyzelerinizdir.”⁶ (Taberânî)
- “Erkek hanımına, hanım da beyine sevgiyle baktıklarında, Cenâb-ı Hak da onlara rahmetle bakar. Şâyet erkek, hanımının ellerini ellerine alırsa, her ikisinin de günahları parmaklarının arasından dökülür gider.”⁷ (Câmiüssagîr)
- “Bâkire kız, izni alınmadan evlendirilemez; dul kadının da açıkça onayı alınmadan nikâhlanamaz. Kızın izni sükût etmesidir.”

“Kadın şu dört özelliğinden biri için nikâhlanır: Malı için, soyu soppu için, güzelliği için, dindarlı-

4 Mehmet Dikmen, *Peygamberimizden 365 Hadis-i Şerif*, Sevgi Yayınları, İstanbul, 2002, s. 19.

5 Mehmet Dikmen, *a.g.e.*, s. 19.

6 Mehmet Dikmen, *a.g.e.*, s. 58.

7 Mehmet Dikmen, *a.g.e.*, s. 58.

ğtı için... Ey mümin! Sen dindar olanını seç. (Aksi hâlde) sıkıntıya düşersin.”

“Sizden birinizin hanımı mescide gitmeye izin istediğinde, ona engel olmasın.”

“Ya Resûlallah, erkekler cihada gidince, cemaat olunca ve cenâzelerde bulununca sevap kazanıyorlar. Biz ise evde oturup onların ihtiyaçlarını görüyor, çocuklarını taşıyıp koruyup, yetiştiriyoruz... Biz onların sevaplarına ortak olur muyuz?..” “Dini için bu kadından daha güzel bir soru soran bir kadın işittiniz mi?” Ashab: “İşitmedik...” “Ey Esmâ! Dön git de, arkadaki hanımlar topluluğuna şu haberi ver: Sizden birinizin kocasına güzel itaat etmesi, onun rızâsını gözetmesi ve onun isteklerine uyması, bütün bu erkekler için saydığın faziletlere denktir.”⁸

• *“Sizin sürdürdüğünüz şu dünyâ hayatından (iki şey) bana hoş göründü: Kadınlar ve güzel koku; bununla beraber namaz kılmak gözümün nûrudur (gönlümün sevincidir).”*

Ondan sâdır olan bu söz, İslâm Peygamberi'nin şahsiyeti bakımından dikkat çekicidir. Bu hadis bir taraftan insanın elde ettiği bütün nimetlerde bir denge tesis etmek sûretiyle hem ruhu ve hem de

8 Ahmed Cevdet Paşa ve Muallim Mâhir İz, *Peygamber Efendimiz (s.a.s.)*, nşr. Mehmet Ertuğrul Düzdağ, Hediye Kitaplar, İstanbul, 2006, s. 354-355.

bedeni hedef almakla beraber, diğer taraftan bize ve kendisine tâbî olup onun yoluna düşen müminlere Muhammed'in (s.a.s.), vasat bir insanın yaşaması lâzım gelen hayata dâir geçerli bir örnek verme düşünce ve endişesini taşımakta olduğunu da ispat eder. Öyle anlaşılıyor ki herhangi bir Allah resûlü, insan denen yaratığın, vasat bir kimse için aslâ geçerli örnek teşkil etmeyecek olan tamâmen zühd ve takvâyâ dönük insan üstü bir hayat sürmesi lâzım geldiği görüşünü hiçbir zaman savunmamıştır; bu sebeptir ki Resûlullah Muhammed (s.a.s.): *"Düşmanınıza karşı muhabbet besleyiniz."* diyerek kestirip atmamakta ve fakat *"(Düşmanınıza), onun size vermiş olduğu zarar kadar (daha fazla değil) bir zarar verebilirsiniz; fakat (böyle yapmayıp da) şâyet affedecek olursanız, bunun mükâfatını Allah size verecektir."* demektedir.

Bu prensip, bu tâlimat, Kur'ân-ı Kerim'de birçok defa tekrar edilmiş bulunmaktadır. Diğer bir deyişle Resûlullah Muhammed (s.a.s.), doğruluk içinde yürüyen vasat bir insana, hem sosyal ve hem de rûhî-mânevî alanlarda olmak üzere, gerekli *"asgarî davranış"* yolunu göstermekte ve fakat ferdin bu gerekli *"asgarî davranış"* hudûdunu, iyiye ve güzele doğru aşır yükselmesi yönünde gayret sarf etmesini, pek tabiidir ki şâyet mümkün ise ve arzu-lu ise tamâmen o ferdin seçimine bırakmaktadır.

Muhammed (s.a.s.) bütün hayatı boyunca bizzat kendisi, bu gerçeğin bir ideal örneği olarak bulunmak, öğrettiği ve başkalarını da yaşamaya sevk ettiği şeylere dâir geçerli, yani normal hayatta vasat bir insan tarafından dahi yaşanabilmesi mümkün bir “örnek” ortaya koymak gâyesi peşindeydi. O'nun her bir hareketi ve tavrı, her bir sözü, İslâm toplumuna dâhil bütün herkes için bir hukuk kâidesi olması dolayısıyla Resûlullah, bu dünyâda Allah'a ve ibâdetlere yönelik daha ileri bir ideali yaşamaya, gerçekte kendisi şahsen pek arzulu olmasına rağmen, bizzat ve fiilen yapıp yaşadığından daha fazlasına kendini zorlayıp sevk edemezdi. Nitekim Kur'ân-ı Kerim'de bu konuda kesin ve açık bir âyet vardır:

“Allah'ın Resûlünde sizler için gerçekten de (tâkip edilmeye değer) ne güzel bir örnek vardır.” (Ahzâb sûresi, 21)

Bu ilâhî emir, istisnâsız bütün Müslümanlara hitâp etmektedir; şâyet Muhammed (s.a.s.) insanın dünyâ hayatını, zevklerini tamâmen reddeden, bunlardan uzak bir melek hayatı sürmek isteseydi, onun sürdüğü bu hayat, insanlar için ölü doğmuş bir norm olarak kalırdı.⁹

9 Muhammed Hamidullah, *İslâm Peygamberi*, c. 2, çev. Salih Tuğ, Yeni Şafak Gazetesi, İstanbul, 2006, s. 663-665.

- “Onda sükûn bulup durulmanız için, kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O’nun âyetlerindedir. Hiç şüphe yok, bunda, düşünebilmekte olan bir kavim için gerçekten âyetler vardır.” (Rûm sûresi, 21)

Fıtratını (yaratılış özellik ve gâyesini) koruyan insan için, Allah’a şükürle birleştirildiğinde, doğal zevkler bile ibâdete dönüşür. Bu nedenle Peygamber (s.a.s.) şahsıyla ilgili olarak, duyulara hitâp eden hazları ve namazın verdiği hazı aynı çerçevede ele almıştır: “Bana güzel koku ve kadınlar sevdirdi. Namaz ise gözümün nûrudur.”¹⁰

- Hz. Mevlânâ buyuruyor: “Kadınlara muhabbet etmeyen ve mağlûp olmayanlar, akılsız câhillerdir. Muhabbet eden ve mağlûp olan ise âkilerdir. Onun için hayvan, dışisine muhabbet etmez ve mağlûp olmaz. Bu, insana verilmiş bir haslettir.”

Resûlullah Efendimize bir gün zevcelerinden birinin canı sıkılarak onu mübârek göğüslerinden itmiş. Vâlidesi de orada imiş. Canı sıkılarak kızını azarlayınca, Efendimiz “Bırak, bırak... Onlar bundan fazlasını yaparlar da ben yine hoş görürüm. Sizin içinizde hayırlı olanınız, ehline hayırlı olanıdır.” buyurmuşlar.

10 Martin Lings, Hz. Muhammed’in Hayatı, çev. Nazife Şişman, İnsan Yayınları, İstanbul, 2001, s. 176.